

[Martin Nielsen.]

ved at stikke dem en 25 Øre ud om Dagen, for, som Ministeren sagde, det er ikke i Overensstemmelse med Regeringens almindelige Politik at gennemføre en Forhøjelse efter Pristallet, det vilde være for dyrt. Ja, 24 Mill. Kr. har Socialministeren udregnet Udgiften ved en saadan Forhøjelse til, 24 Mill. Kr., er det nu saa afskrækkende? Er det virkelig et saa afskrækkende Beløb i vor Tid? Jeg synes, vi har rig Lejlighed til i Statens Administration at se, at der regnes med helt andre Tal. 25 Mill. Kr. kunde maaske imponere tidligere, men det kan ikke imponere ret mange i Øjeblikket, hvor der regnes med helt andre Tal, hvor der, naar der er Tale om Landbruget, regnes med helt andre Tal, hvor der, naar der er Tale om Danmarks Handelsforhold, regnes med helt andre Tal. Først naar der er Tale om de arbejdsløse, de alleraarligst stillede her i Landet, bliver 24 Mill. Kr. til noget aldeles fantastisk, noget aldeles uoverkommeligt.

Det ærede Medlem Hr. Ludvig Christensen sagde for nogen Tid siden, under Behandlingen af et andet Lovforslag ogsaa angaaende de arbejdsløse, og hvorefter de skulde arbejde under Tarifferne: Hvad har de Mennesker gjort, at de skal behandles paa den Maade? Jeg vil i Forbindelse med Regeringens Forslag her stille det samme Spørgsmaal: Hvad har de arbejdsløse gjort, at de skal behandles paa den Maade? Hvad har de gjort i en Tid som den, vi gennemlever? Mener man, man kan affinde sig med dem ved at tilkaste dem en 25-Øre mere om Dagen? Er det virkelig i Overensstemmelse med den Samfundssindets og de nationale Talemaaders Politik, som vi hører saa meget om? Er Tankegangen den, at de arbejdsløse er en Slags ubehagelige andenklassede Individuer, som man jo desværre har, og som man derfor maa se om man kan holde hen ved at smide en 25-Øre til dem? Hvad har de gjort, at de skal behandles paa den Maade? Har de arbejdsløse overhovedet gjort andet end at leve under det kapitalistiske Samfundssystem, hvilende paa Privatejendomsretten, som har frataget dem den elementæreste Menneskeret, der eksisterer, Retten til ved sine Hænders Arbejde at skabe sig sit eget Udkomme? Har de gjort andet? Jeg kan i alt Fald ikke se det.

Dertil kommer, at der i Regeringens Forslag er en Række Bestemmelser, som, naar man ikke som Ministeren har Midler til sin Raadighed ved Undersøgelsen deraf, er vanskelige at overse, f. Eks. Bestemmelsen om, at Understøttelsens Forhøjelse plus

Børnetillægget ikke maa overstige to Trediedele af den normale Arbejdsfortjeneste inden for vedkommende Fag. Hvad betyder det egentlig? Hvilke Konsekvenser vil det faa for de lavest lønede her i Landet? Vil det ikke betyde, at et Forbund som Kvindeligt Arbejderforbund, et Forbund som Landarbejdernes, maaske hele Arbejdsmandsforbundet, et Forbund som Gartnerforbundet og andre absolut ikke vil være i Stand til at gøre Brug af denne Bestemmelse, fordi de ligger paa en saa lav Arbejdsløn, at deres Understøttelse vil komme til at overstige to Trediedele af den?

Og hvordan stiller Spørgsmaalet sig med Hensyn til Kasserne? Det vilde jo være rart at vide, hvilke Kasser der var i Stand til at udnytte denne Lov, uden at det kom til at betyde nye Byrder for Medlemmerne, uden at der blev Tale om nye Ekstrakontingenter. Og i hvilket Omfang er det Hensigten at benytte de af Arbejderne i Administrations- og Strejkekasser opsparede Midler som en Del af Kontingenterne? I hvor stort Omfang er det muligt at benytte Arbejdernes opsparede Formue — her er i Virkeligheden Tale om en opsparet Formue — til at aflaste Samfundet for dets elementære Forpligtelser? Hvordan kan det egentlig være, at det kun er, naar der er Tale om Arbejderne, at man finder en saadan Udvej naturlig? Jeg har aldrig hørt, at man f. Eks. har foreslaaet Landbruget, naar det har været i Trang, at det passende kunde anvende en Del af de Millioner, som er opsparet i Landbrugets Andelsforetagender — det er ogsaa en Art opsparet Formue, som Landbruget kollektivt ejer. Det er kun, naar der er Tale om de allerfattigste, at man anbefaler den Slags Metoder, i øvrigt synes den kapitalistiske Opsparing at være Tabu.

Og hvordan vil Regeringens Lovforslag komme til at virke over for de socialunderstøttede, dem, som har opbrugt hele deres vedtægtsmæssige Hjælp i de forskellige Former, den har? Vil der blive givet Kommunerne Paabud om at forhøje denne Understøttelse i samme Forhold, som Understøttelsen forhøjes gennem Arbejdsløshedskasserne? Forskellige ærede Ordførere har været meget glade over, at der kan blive Tale om et større Beløb — som man udtrykker det —, der kan blive udbetalt paa en Gang. Nu er det Beløb, der kan blive Tale om, ikke særlig stort, men i eet Tilfælde er det muligvis stort nok. Det er jo saadan, at ikke ganske faa arbejdsløseforsikrede Arbejdere, der er paa ordnær Understøttelse, for overhovedet at